

Iubito, glasul Mi-l ascultă...

Danab

Iubito, glasul Mi-l ascultă
În el am pus divin nectar
Când simți că n-ai putere multă
Și crezi că nu mai ești în Har,..

Vino cu floarea rugăciunii
Cu lacrimi strânse în buchet
Ne-om legăna pe colțul lunii
Iar Eu îți voi vorbi încet,

Că nimeni în această lume
Nu e ca tine.. pe pământ
Tu porți din Slavă al Meu Nume..
Iar Eu, trăiesc cu tine-n gând...

Tu ești aici.. sus printre aștrii
Doar lacrimile-s pe pământ...
Privește-n ochii Mei albaștri
Și spune-mi: ca ei, alții sunt?

Și spune-mi: stropi de fericire
Cine îți dă-n suflet mereu?
O lume.. fără de Iubire,
Sau numai Domnul, Dumnezeu?

Nu te-ntrista.. lumea întreagă
Iubește doar ce este- al ei...
Nu-Mi va iubi Mireasa, dragă..
Iar Eu cunosc pe toți ai Mei...

Hai vino.. să te port spre stele
Să fii cu duhu-nflăcărat
Ca-n ziua Revenirii Mele
Să mergi în Marele Palat!

Și stelele, soare, și lună..
Cu toate.. toate vor păli
Când M-or vedea cu țin de mână
Cum voi păși în veșnicii!

15.10.2015